

Kedves Török Gábor,

Valahogy odatévedtem blogjára. Elég lehangoló az a fajta politikai elemzés, ami Önnél, és a mai magyar politológusoknál még inkább olvasható. Az ilyen elemzés fogyasztói éppen azok a politikusok, akik a politikát a politika, a saját hatalmuk megszerzése, fenntartása érdekében művelik.

A politológus, ha ennek az országnak a népe, az itt élők, az ország közvéleménye számára elemez, nem abból kellene kiindulnia, hogy mi a jó valamelyik pártnak, hanem abból, hogy mi a jó nekünk. Milyen intézkedéseket tervez, tervezhet, mely intézkedések vágnak egybe a hatalmi háttércsoportjai, támogatói érdekével, mit nem szabad, a pártok konfliktusainak milyen megoldásai, kimenete előnyös az ország mely csoportjainak (mélyszegények, reálértelmiség, falusiak, romák, stb, régióinak. Milyen összefüggés van a támogatók és a párt között és ezt a sort igen sokáig lehetne folytatni.

A mai magyar elit azt hiszi, hogy fenntartható és normális az az állapot, amikor a nagypolitika a közügyekhez elsősorban saját hatalmi aspektusaiból közelít, és mindazokat, akik számára ez etikailag is elfogadhatatlan, idealistának bélyegzi, jóllehet voltak és vannak országok, ahol ez nem így megy, arról nem is beszélve, hogy az elit nyílt érdekérvényesítő politikája láthatóan az egész országon kívül a szélesebb elitet magát is gallyra viszi.

Ha a politika csúcán állók megkérik, hogy elemezze nekik kizárólag az ő hatalmuk aspektusából a helyzetet, ám tegye, különösen, ha jól megfizetik, és biztosan meg fogják. Azonban, ha a közvéleménynek ír, ne rontsa annak a levegőjét azzal, hogy azt a hitet ébreszti és tartja fenn, hogy >ez<, >az ilyen fajta< a politikai elemzés és ne járuljon hozzá ahhoz a hithez, hogy csak ilyen lehet a politika, a politikus, ne járuljon hozzá az ország mély demoralizáltságának fenntartásához. Igenis a politikai elemző is várja el, hogy a politikusnak, a pártoknak legyen az ország előremozdulására vonatkozó elképzelései és akarata. Ami nem zárja ki, hogy lehessenek a politikusoknak személy szerint is magánéletükre vonatkozó elképzelései.

Nem fogadható el, ha a pártok nem az ország problémáinak megoldására vonatkozó főbb elképzelések, hanem vezetők személyes érdekei alapján szerveződnek. Épp a politológusok feladata lenne, hogy ha mégis így történik, leplezzék le az újságírók, a közemberek számára ezt. Ez nem olyan kifizetődő, de valóban embert próbáló feladat, amely méltó arra, hogy képességeit itt használhassa az ország érdekében.

Tisztelettel